mia nec extollaris: q; timor qui intel. eſt
initiũ ſapientie ē bo. fa. eũ. Hoc id ait:
q; piculũ eſt itelligere et nõ facere et lau.
ei⁹. ſcʒ cuius timor ē initiũ ſapiẽtie manʒ
in ſeculũ ſeculi. Hoc totũ premiũ eſt hic
finis hec ſedes perpetua. Hic mandata
ↄfirmata. Hec ē hereditas noui te.

Alleluia reuerſionis aggey et
zacharie. All'a reuer. Aggey et zacha-
rie. Aggeus ⁊ zacharias longe poſt Dõ
fuerũt. ↄpleti ſqʒ. lxx. annis tranſmigra-
tionis. tunc ſub Dario rege Perſarũ. hi
duo, pphetauerũt ꝙ ad renouatõnẽ tem
pli ptinere videbat. et ſic in Heſdra legit
ipſi quoqʒ in tẽpli reedificatione fuerũt
coadiutores. de qua tñ reedificatione il-
lius actualis templi nõ agit hic ſed poti
us de reformatione ſpiritualis templi:
qd nos ſumus. vñ apl's. Templũ dei ſan
ctũ eſt qd eſtis vos. Illa eñ actualis tẽ-
pli renouatio ſignificat renouationẽ no
ui populi ex ruina Ade vt portat imagi-
nẽ noui hominis: ſic ante portauit ima-
ginẽ veteris hominis. et poſt captiuita-
tẽ huius ſeculi qd. vij. dierũ repetitione
voluit. et longinqʒ pegrinationis miſe-
riã. q. poſt. lxx. annos nõ ruitura mole
ↄſtruat ſed beata imortalitate eternaliter
ↄſolidet. Hanc aũt ſpũalẽ repationẽ ſpi
ritualis templi predicti, pphete itellexe-
rũt figurari in illa actuali. ⁊ p iſta mag-
na hylaritate dñm laudauerũt. Ideoqʒ
huius pſalmi titulus noia eoꝝ ↄtinet nõ
ꝙ ipſi hũc pſalmũ ↄſcpſerint. ſed q; pro
ſpũalis templi repatione vñ in hoc pſal
mo agit ſic ſupra dictũ eſt dñm laudaue
rũt. Et eſt ſenſus tituli. Hic eſt alleluia. i.
laus dei. Laus dico Aggey ⁊ zacharie cu
ius rei: reuerſionis: q; prophete laudes
dei, p ſpũali reuerſione chriſtiani popu-
li cantauerũt. ſic Dauid hic. vel iuxta i
terpretationẽ noim. Aggeus eñ intpre-
tat montanus. ⁊ zacharias ſolennis qui
bus ſignificant fideles qui ſũt mõtani. i.
alti in ṽtutibus. et ſolennes. i. in tribula
tõnibus etiã gaudẽtes. Sic g⁹ illi, pphe
dñm laudauerũt de hac ſpũali reuerſiõe
ſic chriſtiani q̃ p eos ſignificant poſt ab-
ſolutionẽ peccatoꝝ dñm laudant tanqʒ
a captiuitate liberati et hylares de bois
que hñt. Oñdit eñ h' pſal. poſt liberati
onẽ pcc̃oꝝ q̃nta ſint bona fideliũ. et que
ſit retbutio pſidoꝝ. et ē etiã h' pſal. dige-
ſtus pom̃s lit. hebrei alphabeti. Intẽ.
mo. ad laud. Modus. Trip. ē pſal. Pri-
mo monet, phbã ꝙ faciat beat⁹ vir. et q̃n
ta bona g̃ra dei mereat. Sc̃o agit d ad
uẽtu dñi p que oĩs ſũt beati ibi. Exortũ
eſt. Tercio ipſis aduerſa, pueire aſſerit.
ibi. Peccator videbit. Perfectio aũt hu
ius ſupradicti edificij ē illa ieffabilis pax
ſapie c⁹ initiũ ē tĩor dñi d quo icip dicẽs

Beatus uir q̃ timet dñm
in mandatis eius uolet
nimis. Beatus vir q̃ ti. do. ñ
mũdũ: q; tĩor mũdi miſeros facit ſed tĩor
dñi appetere facit ea p que hõ beat⁹ ē vñ
ſbdit in mã. ei. vo. vel cupit ni. vel mul-
tũ. hoc facit tĩor dei vt velit. Et nõ ꝙ nõ
ait faciet ſed vo. multũ: q; ſufficit velle ſi
pficiendi mãdata deſit facultas q; pax ē
hoibus bone volũtatl ⁊ ſi ñ a deo, pficiat
hõ in eis iplẽdis q; tẽtatõ ē vita iſta hũa
na ſr trã ſic ait Iob. et corpus qd cor. ag-
aiam et trena ihitatõ depmit ſenſũ mlta
cogitantẽ. Et iñ q; tiet dñm. et q; volet.

Potens in terra erit ſemẽ eius:
generatio rectoꝝ bñdicet. Po. i
tr. e. ſe. e. vt neqʒ mors nʒ vita ſepet cũ a
charitate dei a ſili meſſ que nll'a tẽpeſtate
pt deiici. l'de futo pt accipi ⁊ q; ſupradi
xerat btm eẽ q̃ tiet dñm. Ecce h' pmia illi⁹
bti oñd dicẽs ꝙ ſe. ei. i. merces boi opis
erit po. in t. ñ i hac⁹ ſci ſũt deriſui ſʒ cele
ſti ṽ fulgebũt ſic ſol. l' etiã h' i iſto tẽpe q⁹
mi⁹ vr ſe. e. i. opa mie vñ meſſ etna colli
git erit po. q; re minia eẽ vt magna f gñ
celoꝝ emit ita calice aque frigid ⁊ duob⁹
miutl vidue ſic didio hõꝝ zachei ⁊ ge. re
ñ gnatõ caris ſʒ iitõis. i. iitatores iuſtoꝝ
l' ge. re. i. opa rc̃oꝝ bñ. etna retbutõne.
rci ſũt q̃ ñ reſiſtũt pri emdati ⁊ credũt, p
mittẽti ñ credo tpiſſe opa ſua cũ eis tpalit
ñ retbuit. ſũt ei qdã ad trena cui q̃ bõa
illa agt mercedẽ a do h' ſpãtes l' hoib⁹ pla

cere volentesͭ qđ ñ facit beatus vir q̄ nec gloriā hoīnū nec t̄renas ↄcupiſcit diuitias. et tamen.

Gloria et diuitieͤ in domo eiꝰ: et iuſticia eius manet in ſeculū ſeculi

Gloria ⁊ diui. i do. e. i. in cordis ſecreto vbi hītat cū ſpe vite et̄ne. vbi diuitie ſcē et glā et̄na reponūt̄. et iuſt. eiꝰ.ͭ hec ē gloria eius he ſūt diuitie eiꝰ quā tū hēt a do ma. i ſe. ſe. i. i et̄nū q. ñ tpalit̄ beatus eſt.

Exortū ē in tenebꝛiſ lumē rectiſ: miſericors ⁊ miſerator et iuſtꝰ.

Exortū ē i te.ᵗ Scđo agit đ aduentu dñi ꝑ quē hoīes ex peccōribꝰ in et̄nū beati ſūt q. d. hec oīa mihi ſunt qꝛ lum. i. ſol iuſticie i tene. ex. ē rec. corde. i.ᵗ exortū ē vt tenebras pellat. ⁊ rectos faciat. qđ ē illđ lumē: dñs miſericors natura etiā dū expectat ⁊ miſerator exhibitōe dū iuſtificat et iuſtus remunerādo. vl̄ ita. exortū ē.ᵗ ſupra dixit bona beati. nūc dicit vnđ beatꝰ qꝛ lu. exor. ē i tene. lux illa gratior ē que i tenebris orit̄ ſꝫ ñ alijs lux orta ē. niſi rectis corde. qđ lumen: dñs miſe. ⁊ m.ᵗ q̄ pius ē ↄfitentibꝰ ⁊ iuſtus ↄtemnentibꝰ. Sꝫ ne terreat te iuſticia. quia.

Iocūdus hō q̄ miſeret̄ ⁊ cōmodat: diſponet ſermōes ſuos i iudicio: qꝛ i eternū ñ ↄmouebit̄.

Homo ille iocūdꝰ l̄ ſuauis. i. gratꝰ ē deo qui miſeret̄ ͭ aīo condonādo ſ. alijs quo ſibi veniā meret̄ ⁊ ↄmodat. i. dat alijs cū ſpe futuri:ͭ vl̄ ſūptū pecūie. l̄ laboris induſtriam qđ ē ↄmodare vt ei det̄ i futo.ͭ Hec ſūt duo officia benignitatis ignoſcēdoꝝ peccōꝝ et būficioꝝ erogādoꝝ. vñ dimittite ⁊ dimittet̄ vobis. date ⁊ dabit̄ vobisͭ Hec đ illo ſupiori verſu pendēt gloria et diuitie i do. e. vl̄ miſeret̄ ͭ q̄ dat egentibus ↄmodat q̄ mutuū preſtat ptꝰ tantūdē receptur. ⁊ q̄ hec facit. diſponit l̄ net. ſer. ſu. quibꝰ đfendat̄ i iudicio futo ͭ qꝛ hec facta ſūt ſmones q̄bꝰ đfendet̄ i iudicio qđ ñ erit ei ſiñ mia. qꝛ ipſe miaꝫ fecͭ Et dicit̄ hoc a ſili pemꝛeditātis cāꝫ ſuam vt eā firmis allegatōibꝰ i iudicio muniat vel diſponit hic ſer. ſ. i iu. i. diſcrete dicit oīa. diſponit ⁊ ħc qꝛ i futuro locatꝰ ad đxterā i et̄. ñ ↄ. i.ᵗ ñq̄ꝫ a glā dñi ſepabr̄ ⁊ ſi cadit hic vt petrꝰ cecidit dico non ↄmouebitur. ſed.

In memoria eterna erit iuſtus: ab auditōne mala nō timebit.

In memoria e. iuſt.ͭ ut audiat. venite bene. pa. m. pci. ⁊c. qꝛ geñatio rectoꝝ tunc bñdicet̄ ſicut ſupra dictū ē ⁊ nō time. ab audi. ma.ͭ damnatis q̄bꝰ dicet̄. Ite maledic. i ig. et̄. qđ dicet̄ his q̄ a ſiniſtris erūt ⁊ qꝛ hec i futuro erīt iuſto ͭ itaqꝫ patꝫ ꝙ hic ñ ſua querit. ſꝫ que ſūt chriſti labores paciēt̄ ſuſtinet, ꝓmiſſa fidenter expectat vnde ſubdit.

Paratuꝫ ē cōr eꝰ ſperare i dño: ↄfirmatū ē cōr eꝰ. ñ ↄmouebit̄ donec đſpiciat inimicos ſuos.

Paratū ē c. e. ſp. i do. ñ i mūdo.ͭ nec vl̄ tentatōnibꝰ frāgit̄. qꝛ ↄfir. ē c. e. vl̄ ab audi. ma. ñ time. i.ᵗ ſiq̄s mala miat̄ ñ timet qꝛ ꝑatū ē c. e. ſꝑ i do. ñ i mūdo.ᵗ et qꝛ ſperat ↄfirma. ē c. e. qꝛ nl̄la re ſcl̄i molleſcit et non ↄmoue.ͭ vidēns alios ridere i t̄ra morīētiū. et ſe irrideri nō ↄmo. a ſpe ſua donec res veniat. vñ ſubdit donec exiſtēs i t̄ra viuentium inde deſpi. ini. ſu. quoſcumqꝫ. et propter hoc futurum.

Diſpſit dedit paupibꝰ iuſticia eꝰ manet i ſeculū ſeculi: cornu eius exaltabitur i gloria.

Diſperſit vt multis daret ⁊ dedit gratis paupibus ñ diuitibusͭ Ecce iſte emebat qđ ñ videbat. ſꝫ ille theſauꝝ i celo ſeruabat qui eſurire et ſitire i paupibꝰ dignat̄ in terris. vl̄ ita ↄtinua alijs nō mutatis Sperat iuſtus ⁊ nō temere. qꝛ diſpſit ⁊c. ſequit̄. et iuſticia. q. ſua dedit. et iuſti. e. ma. i ſec. ſec. i. et ipſe iuſte ⁊ pie vixit. vel ita qꝛ diſperſit et dedit. igit̄ iuſti. eſt eius i.ᵗ ipſe operatur iuſticiam. Qui eniꝫ dat ſua iuſticiam operatur. et hec iuſticia eius manet in ſeculum ſeculiͭ quia deo cuſtode nil perit et cornu eius cuius humi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

litas a ſupbis ɔtemnebať.exalta.in glo. Qui eñ hic huīlis fuit ibi ptātē hēbit.

Peccatoꝛ uidebit et iraſcetur dētibus ſuis fremet ⁊ tabeſcet: deſiderium peccatoꝝ peribit.

Peccatoꝛ vi. Tercio ɔtra hoc qd̄ iuſto accidet.ipſis ꝑueire aſſerit. ¶ Et nō ꝙ ſic̄ ſupꝛa enūerauit bona bt̄oꝝ ita h̄ mala ii quoꝝ:bōis bt̄oꝝ hortať:mal' iniquoꝝ ť ret. et ē iſte pſal.iſtitutoꝛi' infidelīū.q.d cornu hūil' exaltabiť.et pecc.vi. hoc ſcꝫ cornu hūil' exaltari.et ira.ſera et īfructu oſa pnia dicēs. Quid nob' ꝑfuit ſupbia: ⁊ diuitiaꝝ iactātia:et den.ſu.fre.⁊ ta.q. Malū iuidie ap̄ ſe retinet nlli' tñ nocitu r'.his ſe affligit quib' bōs añ vexauit.vl' ꝑpť hoc ꝙ dicit fre.ſimpl'r ſignū anxie tatl nōť ſm illō. Ibi erit fle.et ſtri.den. et tab.ꝙ ñ poterit reuiuiſcere ꝑ pniaꝫ qꝛ de.pec.pi.nll'o ſuccedēte ſolatio.cū oīa tranſierūt velut vmbꝛa.

CXII

Alleluia. All'a.Eadē voce lau dis ititulať iſte pſal.q̄ ⁊ ſupioꝛ qꝛ merito laudādus ē.qui me rito hūilitatl gentes aſſumit. Titu.vero pſal.expoit. All'a eñ vt dixius intꝑtať laudate dñm q̄liť et pſal.incip. ¶ Inten. mo.ad laudē. Modus. Diptitus ē pſal. Primo monet ꝑpheta deuotos vt lau dent iugiť et vbiqꝫ pꝛedicēt. Secūdo ip ſe facit qd̄ monet alios.i.laudat deū ibi q̄s ſic̄ dñs. Ad laud' ergo monēs oñdit q̄ ⁊ quē ⁊ quādiu ⁊ vbi et q̄re laudēt dicēs

Laudate pueri dñm: laudate nomē dñi. Laudate. o vos pueri.i.ſimplices ⁊ pu ri:qꝛ debent laudare.qui ſūt pueri.i.par uuli nō ſenſu ſed malicia maxime ſupbia .i.humiles.vñ apl's. Nolite pueri effici ſenſibus ſed malicia.puuli eſtote vt men tibus pfecti ſitis. Ideoqꝫ facta ɔtentione inť aplos quis eoꝝ maioꝛ eſſet. Aſſump ſit Jeſus puulū et ſtatuit illuꝫ in medio diſcipuloꝝ et ait. Qui nō humiliauerit ſe ſicut puulus iſte nō intra.in re.celoꝝ qꝛ tales ꝑ anguſtā portā valent intrare. Vos ergo pueri qui aſſumini lau.do.in

eterna eſſentia lau.no.do. Nomen lau dat qui virtutes eius pꝛedicat.et hoc fa ciūt pueri.i.huiles.et puri qui intrant ꝑ anguſtū. Et ideo nemo niſi pueri intrat in regnū celoꝝ. Tales digne laudant qui bus nō obuiat ſupbia. Proſtrata eñ ſu pbia et extīcta ex oꝛe infantiū pficiť laus Indigne autem cantant iſta qui ſe ma gnos putant qui cognoſcentes deū nō ſi cut deuꝫ gloꝛificant aut gratias agūt.Et qꝛ illi ſoli laudant digne qui ſunt tanqꝫ pueri. Ideo poſt oīa dicit puer. Bñdica mus dño.vel lau.no.do.i.ita opamini vt alij videntes opa veſtra bona gloꝛifi cent patrē veſtrū qui in celis ē. Ecce dixit qui ⁊ quē laudare debeant.deinde ſb̄dit quādiu laudandus ſit ſcꝫ ſꝑ dicens.

Sit nomē dñi bñdictū: ex hoc nūc ⁊ uſqꝫ in ſeculū. Sit nomē do. Q.ne ad horā putetis me impare laudē ſed. Sit ſemꝑ no.do:bñdi.nō blaſphe meť ex hoc.i.ex quo incipitis.et nunc.i. in ꝑgreſſu et vſqꝫ in ſe.i.in eternū. Jd̄ di co ex hoc et ſubdo vſqꝫ in ſe. qꝛ incipitl ex quo vob' diciť ſed ſine fine laudate cū nō vos etiā cū magni fueritis.

A ſolis oꝛtu uſqꝫ ad occaſum: laudabile nomen dñi. A ſolis oꝛ. Hic dicit ꝙ vbiqꝫ debeat laudari. Q.d. nō impo laudari ad horā nec etiā localiť ſed ſit lau.no.do.etiā a ſo oꝛ.vſ.ad oc.i. vbiqꝫ ñ apud iudeos tm̄ ꝑ circuitū ſol' q.ꝑ q̄ndā lineā mūdū ſignificat i quo to to laudād' ē de'.deiñ ſb̄dit q̄re ſit laud'

Excelſus ſuꝑ omēs gentes dñs ⁊ ſuꝑ celos gloꝛia eius. Excelſus ſ. o m.q. Jd̄ laudate qꝛ do.ē ex.ſr om.gen. et glo.ei.ſr ce. ꝑ gētes oīa ťrena.ꝑ celos oīa celeſtia nōť vt ꝑ hec duo oēs creatas īdicet ſibi ſb̄iectas. vl' ꝑ gētes carnales. ꝑ celos ſpūales ſignificat ſr quos excel.ē de'.l'ita dñs ē ex.ſ.o.g.i.hoīes ⁊ gl'.e.ē ſr ce.q̄ hoīes vidēt fulgere deos quos colť .i.ſolē et lunā ⁊ h'i.celi g° ſuꝑ ſe hñt illū quē hūiles ſecū in pectoꝛe hñt.l'ce.aplos dic ꝑ q°s ſgñt i gētib' q̄s ſuo noīe ſigñē ⁊ ēiō oēs ad laud' iuito qꝛ ſr ōs ē regnat'

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf